

[Lerke.]

relse fra år til år er meget lidt tiltalende. Netop den gruppe medmennesker bør kende deres årsindtægt. Det er jo den gruppe af medborgere, vi kan takke for, at samfundet i dag er, som det er, og det er dog ikke så ringe endda, som nogle vil gøre det til.

Jacob Sørensen (V):

Vi kan fra venstre give tilslutning til regeringens lovforslag om ændring af lov om den sociale pensionsfond, altså om udsættelse af ikrafttrædelsen. Vi er også indforstået med, at udsættelsen kun bliver på 3 år i stedet for 5 år, som vi i venstre-regeringen var inde på i efteråret.

Vi er i øvrigt af den opfattelse i venstre, at det vil være hensigtsmæssigt, om vi inden alt for lang tid kan få klargjort vor stilling i folketinget til den fremtidige pensionsordning, som skal blive en følge af, at vi har oprettet denne pensionsfond. Jeg er også af den opfattelse, at den arbejdsgruppe, der arbejder med at finde frem til en ny løsning, skal have absolut grønt lys for at arbejde videre med disse problemer.

Det er med nogen undren, jeg ser, at ministeren i fremsættelsestalen giver udtryk for den opfattelse, at man kan tage hul på pensionsfonden i forbindelse med en ændring i pensionslovgivningen, dog kun med et beskedent beløb af 100 mill. kr. Men alligevel, om ikke for beløbet, så for princippet. Jeg synes, det var lige så rigtigt, at vi holdt pensionsfonden uden for det, indtil vi engang virkelig skal tage den i brug og have den nyskabelse, som kan blive resultatet af det.

Vi vil støtte lovforslaget og ønsker det en hurtig gang gennem tinget.

Det andet lovforslag, som er fremsat af fremskridtspartiet, kan vi derimod ikke støtte. Vi mener det er hensigtsmæssigt, at vi har en mulighed for at skabe en sådan fond til den forbedring af pensionen, som er ønskelig, og i den tid, og for så vidt også fremad, virker det som en offentlig opsparingsfond, som vi har haft megen nytte af. De midler, der gennem pensionsfonden er anvendt til køb af obligationer og fremtidig kan anvendes til køb af langfristede obligationer, kan have en væsentlig og god indflydelse på obligationsmarkedet til gavn for byggeri og beskæftigelse.

Jeg må som den foregående taler også give udtryk for den opfattelse, at den tanke, der er nedfældet i bemærkningerne til lovforslaget, at folkepensionens størrelse kan fastsættes år for år, alt efter hvor meget man hvert år finder at have mulighed for at yde, vil være en helt urimelig behandling af vore ældre medborgere. De må på forhånd vide, hvad de har i pension om et år, som minimum i alle tilfælde, således som vi har det nu. Vi må afvise gennemførelsen af dette lovforslag.

Jørgen Junior (FP):

Jeg kan konstatere, at der ikke er den store tilslutning til vores lovforslag. Som følge deraf skal vi i stedet for tilslutte os det lovforslag, der kommer fra regeringens side. Jeg tror, at målsætningen på dette felt ikke er forskellig. Vi er indstillet på de bedst mulige kår for pensionisterne — det er der også blevet givet udtryk for på et tidligere tidspunkt — og jeg kan ikke forestille mig, at vi ikke under den behandling, der skal finde sted, kan finde frem til en løsning, som er rimelig, og som også kan modsvare det virkelig reelle indhold i målsætningen, nemlig at pensionisterne får bedre kår.

Med hensyn til socialministerens bemærkning om den store omkostning på dette års finanslov, hvis vort lovforslag var blevet gennemført hu-vej, skal jeg naturligvis indrømme, at vi kunne godt sige: så lad os begynde den 1. april, så er vi ude over det punkt, men det er nok ikke noget særlig realistisk.

Vi er positivt indstillet over for at få pensionerne gjort skattefri, det er vi fuldstændig enige i. Vi mener, at det bør ske ved en højere skattefri bundgrænse, det behøver jeg ikke at forklare socialministeren, det er jeg sikker på at hun udmærket godt ved, men på den anden side, vi er altså positive.

Jeg skal måske lige knytte en bemærkning til bemærkningerne til vort lovforslag, som er blevet angrebet med hensyn til, at man skulle fastsætte folkepensionen år for år. Det er nok en noget forkert måde, vi har udtrykt os på, for selvfølgelig skal det ikke være et usikkerhedsmoment, der betyder, at pensionisterne tænker: får jeg nu mindre til næste år? Tanken er naturligvis udelukkende, at man skulle forhøje pensionerne efter det, som samfundet nu havde råd til år for